

Sygn. akt VI GC 373/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2015r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2015r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) S.A. w N.

przeciwko: Kopalnia (...) Sp. z o.o. w K. II

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Kopalni (...) Sp. z o.o. w K. II na rzecz powoda (...) S.A. w N. kwotę 163.708,03 zł (słownie: sto sześćdziesiąt trzy tysiące siedemset osiem złotych trzy grosze)
z ustawowymi odsetkami od dnia 27 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 12.337,40 zł (słownie: dwanaście tysięcy trzysta trzydzieści siedem złotych czterdzieści groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.617,00 zł (słownie: trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 maja 2015r., sygn. akt VI GC 373/14

Pozwem z dnia 05.11.2014r. powód (...) S.A. w N. wniósł pozew przeciwko Kopalni (...) Sp. z o.o. z/s w K. II o zapłatę kwoty 163.708,03 zł wraz z ustawowymi odsetkami do dnia 27.08.2014r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu niniejszego powód podniósł, iż zawarł z pozwanym umowę której przedmiotem było wykonywanie od dnia 01.09.2013r. prac polegających na obsłudze Zakładu Górniczego w K. stanowiącego własność powoda. Zgodnie z jej zapisami pozwany był zobowiązany do produkcji kruszywa zgodnie z załącznikiem nr 1 oraz do wykonywania umowy zgodnie z zamówieniami ilościowymi i jakościowymi. Istotnym dla powoda było uregulowanie w umowie, że pozwany utworzy rezerwę kruszywa w wysokości 10 tysięcy ton co miało zapewnić ciągłość sprzedaży; szczególnie, że wydajność zakładu przyjmowana była na 1000 ton dziennie, co w przypadku niekorzystnych warunków atmosferycznych i braku możliwości wydobycia kruszywa ciągłość sprzedaży byłaby zachowana. Mając tak sformułowaną umowę z pozwanym powód rozpoczął z (...) S.A. negocjację na dostawę kruszywa pod budowę drogi. Jednym z warunków zawarcia umowy z tym odbiorcą było zapewnienie ciągłości dostaw kruszywa, co w konwencji znalazło swoje odzwierciedlenie w treści umowy łączącej powoda z (...) S.A. gdzie zastrzeżono że w przypadku opóźnień w dostawie towaru powód zapłaci kary umowne w wysokości 0,5 % z kwoty 528.750,00 zł za każdy dzień opóźnienia. Problemy z dostawą odpowiedniej ilości kruszywa rozpoczęły się od wczesnej wiosny, a od chwili podpisania kontraktu z (...) S.A. nagminnie. Przyczynami powyższego były awarie sprzętu, brak paliwa, nieobecności

pracowników, co powodowało, iż stan magazynowy kopalni był zerowy lub też wynosił kilkaset ton. Z tego powodu powód wielokrotnie wzywał pozwanego do należytego wykonywania umowy.

W związku z niemożnością realizacji zamówienia złożonego przez (...) S.A. z przyczyn leżących po stronie pozwanego, powód został zmuszony do podpisania z (...) S.A. porozumienia na mocy którego w zamian za odstąpienie przez (...) S.A. od dochodzenia kar umownych oraz rozwiązania umowy bez zachowania terminu wypowiedzenia został zobowiązany do pokrycia różnicy kosztów związanych z zakupem i transportem kruszywa z innej kopalni położonej w L.. Kwota ta wynosiła 69.468,83 zł. Jednocześnie powód obciążył pozwanego notą księgową w kwocie 94.239,20 zł, która to stanowi równowartość utraconego przez powoda zysku – związanego z nieutworzeniem przez pozwanego rezerwy, a tym samym zamówieniem towaru przez (...) S.A. od innych producentów, co wynikało z faktu, iż powód nie mógł sprzedać (...) S.A. 8.567,20 ton kruszywa na w/w kwotę. W związku z powyższym powództwo jest zasadne.

Pozwany w odpowiedzi na pozew (k. 100-106) wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. Zarzucił, iż z zawartej z powodem umowy wynika, iż deklarował się on jedynie do produkcji kruszywa w ilości około 40 ton miesięcznie, oraz tworzenia rezerwy w ilości około 10 tysięcy ton, co jednoznacznie wskazuje, że pozwany nie przyjął na siebie żadnego zobowiązania. Pozwany zadeklarował się jedynie, że osiągnięcie określone pułapy produkcji wiedząc, że ich osiągnięcie w dużej mierze zależne jest od czynników od niego niezależnych. W jego ocenie słowo deklaruje jest odmienne od słowa zobowiązuje się i jego zdaniem wywiązał się on z postanowień umownych. Zauważył, że zgodnie z § 3 pkt 7 powód zobowiązał się do odbioru przygotowanego kruszywa i przygotowania miejsc składowania, zaś w § 5 ust 2 umowy powód zobowiązał się do sprzedaży kruszywa w ilości około 40 tysięcy ton miesięcznie. Powód żadnego z tych postanowień umownych nie wykonał należycie. Podniósł, iż utrzymanie wyżej rezerwy nie było możliwe z przyczyn zawinionych przez powoda, który mimo swojego zobowiązania nie przygotował odpowiednich miejsc składowania kruszywa; ponadto nie sprzedawał kruszywa w ilościach wskazanych w umowie. W związku z tym pozwany złożył powodowi oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia. Ponadto zobowiązał powoda do przedstawienia harmonogramu planowanej na miesiące maj, czerwiec i lipiec 2014r. sprzedaży kruszywa uwzględniającego rodzaj, ilość oraz termin planowanej sprzedaży. Na koniec zauważył, iż powód zawarł umowę z (...) S.A. wyłącznie na własne ryzyko przyjmując w szczególności odpowiedzialność kontraktową z tytułu kar umownych. Z tych też względów powództwo jest bezzasadne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód i pozwany są przedsiębiorcami (dowód: wypis z KRS pozwanego k. 86-90 i powoda k. 91-95).

Strony zawarły w dniu 02.08.2013r. umowę której przedmiotem było wykonywanie przez pozwanego od dnia 01.09.2013r. prac polegających na obsłudze Zakładu Górniczego K. w szczególności m.in. produkcja kruszywa zgodnie z załącznikiem nr 1 do umowy § 1 pkt c. Ponadto w § 2 pkt niniejszej umowy pozwany był zobowiązany do wykonywania przedmiotu umowy zgodnie z należyłą starannością i zgodnie z zamówieniami ilościowymi i jakościowymi zamawiającego. Natomiast w oparciu o § 3 pkt 1 powód był zobowiązany do przekazania wykonawcy terenu złoża celem realizacji umowy w terminie do dnia 31.08.2013r.; posiadania ważnego planu ruchu umożliwiającego wykonanie przedmiotu umowy oraz odbioru przygotowanego kruszywa i przygotowania miejsca składowania. W § 4 ust 2 strony postanowiły, iż pozwany jako wykonawca deklaruje produkcję kruszywa w ilości 40 tysięcy ton miesięcznie oraz utworzenie rezerwy wyprodukowanego kruszywa w ilości około 10 tysięcy ton. Na podstawie § 5 ust 2 umowy powód był zobowiązany do sprzedaży kruszywa w ilości około 40 tysięcy ton miesięcznie. Zgodnie zaś z § 10 ust 1 powodowi przysługiwało prawo rozwiązania umowy bez zachowania okresu wypowiedzenia m.in. w sytuacji (ii) gdy wykonawca – pozwany nie wykonuje prac zgodnie z warunkami określonymi niniejszą umową. Ponadto w § 12 umowy strony zastrzegły iż każda ze stron ponosi odpowiedzialność za szkody będące następstwem jej działania lub zaniechania. W załączniku nr 1 do umowy strony określiły wynagrodzenie za wyprodukowane kruszywo z określeniem odnoszącym się do poszczególnych mieszanek kruszywa; zaś w załączniku nr 2 ustaliły regulamin dotyczący zasad współpracy pracodawców na terenie Zakładu Górniczego. Ponadto strony w dniu 27.11.2013r. zawarły aneks do przedmiotowej umowy dotyczący podmiotu wykonującego prace wiertniczo-strzałowe oraz dotyczące wysokości wynagrodzenia (dowód: umowa k. 12-19, załącznik nr 1 k. 20, załącznik nr 2 k. 21-27, aneks nr (...) k. 28-29). W dniu 24.03.2014r.

powód zawarł z (...) S.A. umowę dostawy, które przedmiotem było dostarczanie mieszanki kruszyw łamanych. Strony tejże umowy w § 2 pkt 2 ustaliły że dostawa towarów będzie realizowana na podstawie pisemnych zamówień szczegółowych składanych w terminie 3 dni przed datą dostarczenia odbiorcy towarów z podaniem rodzaju i ilości towaru. Strony ustaliły również w § 2 ust 1, iż rozpoczęcie dostarczania towaru przez powoda nastąpi od dnia 24.03.2014r., a zakończy się 31.08.2014r. W § 5 pkt 2 strony postanowiły, iż dostawca czyli powód ponosi koszty załadunku towarów na podstawione pojazdy odbiorcy. Strony niniejszej umowy zastrzegły w § 8 ust 1 pkt 1 iż powód zapłaci odbiorcy kary umowne za opóźnienie w dostarczeniu towarów w wysokości 0,5 % łącznej ceny netto określonej w § 3 ust 4 która wynosiła 528.750,00 zł za każdy dzień opóźnienia w stosunku do terminów określonych zgodnie z § 2 umowy. Ponadto w § 11 strony zapisały, iż osobami wyznaczonymi do wzajemnych kontaktów że strony odbiorcy będzie kierownik budowy S. D. a że strony dostawcy J. B. (1) – prezes zarządu. W załączniku nr 1 do w/w umowy strony określiły zakres rzeczowo-finansowym a mianowicie, że dostawa będzie dotyczyła mieszanki kruszyw łamanych:

1. 0-31,5,

2. 31,5-63,

oraz kruszywo 0/4 (dowód: umowa z 24.03.2014r. z zał. nr 1 k. 59-61).

W dniu 07.04.2014 r powód skierował do pozwanego pismo w którym wzywał do rzetelnego wykonywania umowy wskazując, które z maszyn są niesprawne, które zostały zabrane co powoduje, iż brak jest możliwości wykonania produkcji w ilości 40.000 ton miesięcznie w szczególności, iż stany magazynowe gotowych kruszyw są bliskie zero. Jednocześnie zwrócił uwagę, iż odbiorca B. kwestionuje zasadnie jakość mieszanki kruszywa. Również w tym dniu powód skierował do pozwanego pisemną informację, iż w ciągu najbliższych 30 dni B. zgłosił potrzebę odbioru około 20 tysięcy ton (dowód: pismo z 07.04.2014r. k. 48-50).

W dniu 14.04.2014r. powód skierował do pozwanego e-maila w którym wskazuje niesprawność przesiewacza, brak serwisantów do jego naprawy ponadto zarzucił, iż nie ma klinca, a klienci są odsyłani na pusto. W związku z tym zwraca się o stworzenie zapasów kruszywa (dowód: e-mail k. 47).

W dniu 22.04.2014r. (k. 41) powód poinformował pozwanego, iż parametry kopalni ujęte są w dokumentacji geologicznej, która została zatwierdzona przez Marszałka Województwa (...). Ponadto odniósł się do stanowiska pozwanego, iż poniósł on zdecydowanie wyższe nakłady ,niż mógł przewidzieć zawierając umowę wskazując oraz ,że w/w dokumentację pozwany otrzymał przed podpisaniem umowy (dowód: pismo z dnia 22.04.2014r. k. 41-42, wyciąg z dokumentacji geologicznej k. 43-44 wraz z dowodami ich doręczenia k. 45-46) .

Z kolei w piśmie z dnia 28.04.2014r. powód ponownie sformułował pismo do pozwanego w którym znów żądał wykonywania umowy ,a w szczególności produkcji kruszywa w ilości około 40 ton miesięcznie i utrzymywania zapasów kruszyw w ilości około 10 tysięcy ton. Wskazał, iż w bieżącym tygodniu tj. 22-26 kwietnia 2014r. wykonana produkcją kruszywa to 340 ton. Zauważył, iż maszyny są ciągle naprawiane, następują kilkugodzinne przerwy w pracy z powodu braku paliwa, wykonywanie naprawy kruszarki przez dwóch operatorów kruszarek przez dwa dni gdy w tym czasie mogliby wykonywać inną pracę powoduje, iż organizacja pracy nie jest adekwatna do prawidłowego wykonania przedmiotu umowy (dowód: pismo z dnia 28.04.2014r. k. 38).

W dniu 25.04.2014r. pozwany w odpowiedzi na pismo powoda z dnia 22.04.2014r. poinformował powoda, iż nie było takiej sytuacji, aby zabrakło do sprzedaży kruszywa, natomiast powód nie wywiązuje się z obowiązku sprzedaży kruszywa zgodnie z obowiązkami wynikającymi z umowy. Ponadto zauważył, iż utrzymywanie rezerw na poziomie 10 tysięcy ton wymaga stworzenia odpowiednich warunków czego powód mu nie zapewnił. Zarzucił, iż sprzedaż kruszywa na dotychczasowym poziomie spowoduje straty po stronie pozwanej spółki(dowód: pismo z dnia 25.04.2014r. wraz z dowodem doręczenia k. 114-115) .

W dniu 06.05.2014r. pozwany sformułował pismo o wypowiedzeniu zawartej z powodem umowy z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia. Natomiast w dniu 16.05.2014r. pozwany poinformował powoda, iż nie jest

w stanie utrzymywać rezerw, gdyż przygotowane place magazynowe nie są przygotowane na przyjęcie takiej ilości materiału z uwagi na brak utwardzenia terenu. Poza tym powód nie wywiązuje się z obowiązków wynikających z umowy ,a dotyczących ilości sprzedanego kruszywa, zaś utrzymywany stan i rezerw produkcji jest adekwatny do poziomu sprzedaży i w zupełności zaspakaja obecne potrzeby. Podobnej treści pismo pozwany sformułował do powoda w dniu 09.06.2014r. (dowód: pismo z dnia 16.05.2014r. wraz z dowodem jego doręczenia k. 117-119, pismo z dnia 09.06.2014 r. wraz z dowodem jego doręczenia k. 120-123).

W dniu 07.05.2014r. powód skierował do pozwanego kolejne pismo w którym zażądał wykonywania robót zgodnie z umową, albowiem w tym dniu wszystkie maszyny stają, pracownicy nic nie robią i brak jest paliwa (dowód: pismo z dn. 07.05.2014r. k. 35).

W dniu 12.05.2014r. powód skierował kolejne pismo do pozwanego wzywające go do utworzenia rezerwy zgodnie z postanowieniami umowy oraz poinformował go, że B. zgłosił potrzebę odbioru około 3 tysięcy ton mieszanki 3/31,5 w najbliższych 2-3 dniach (dowód: pismo 12.05.2014r. wraz z dowodem jego doręczenia. 32-33).

Pismem z dnia 20.05.2014r. powód działając na podstawie § 10 pkt 1 umowy z dnia 02.08.2013r. rozwiązał z pozwanym umowę bez zachowania okresu wypowiedzenia z powodu rażącego naruszenia przez pozwanego postanowień umowy i wezwał go do przekazania pisemnego raportu określającego ilość wyprodukowanego kruszywa (dowód: pismo z dnia 20.05.2014r. wraz z dowodem jego doręczenia k. 30-31).

W dniu 28.05.2014r. została spisana notatka urzędowa pomiędzy powodem a (...) S.A. w której powód zobowiązał się pokryć różnicę kosztów kruszywa łamanego z kopalni (...) na podstawie WZ dostarczonego materiału na budowę do czasu uruchomienia i możliwości odbioru kruszywa łamanego z kopalni w K. udzielając firmie (...) S.A. rabatu w cenie kruszywa (dowód: notatka służbowa z dnia 28.05.2014r. k. 69).

W dniu 28.05.2014r. został spisany protokół przekazania powodowi Zakładu Górniczego w którym określono stany magazynowe na placu składowym wyprodukowanych kruszyw, które oscyływały w granicach 30 ton do 150 ton w odniesieniu do konkretnego wymienionego tam kruszywa (dowód: protokół przekazania wraz z dowodem jego doręczenia k. 53-54).

Skierowanym do pozwanego przez powoda pismem z dnia 29.05.2014r. poinformowano pozwanego, iż w ostatnim dniu wykonywania umowy stan kruszywa wynosił 1.432,8 ton co spowodowało, że już w dniu 27.05.2014r. zabrakło mieszanki 0-31,5 dla spółki (...) S.A. z którą powód miał podpisaną umowę o czym pozwany by informowany. W związku z tym pozwany będzie zobligowany do zapłaty strat jakie poniósł powód w związku z koniecznością zakupu kruszywa przez B. w innej kopalni (dowód: pismo z dnia 29.05.2014r. k. 51-52).

W dniu 17.06.2014r. (...) S.A. skierował do powoda pismo z którym podał różnice kwot pomiędzy zakupem kruszywa w kopalni (...) wraz z kosztami transportu wraz z symulacją kosztów jakie by poniósł w przypadku realizacji umowy zawartej z powodem wskazując, iż różnica ta wynosi 69.468,83 zł netto (dowód: pismo z dnia 17.06.2014r. k. 68).

W dniu 09.07.2014r. powód wezwał pozwanego o zapłatę kwot żądanych pozwem (dowód: pismo z dnia 09.07.2014r. wraz z dowodem jego doręczenia k. 70-71); natomiast w piśmie z dnia 30.07.2014r. w sposób szczegółowy wskazał wyliczenia poniesionej przez siebie szkody (dowód: pismo z dnia 30.07.2014r. k. 74-75).

Sąd w całości uwzględnił dowody w postaci dokumentów przedłożone przez obie strony, oprócz dokumentacji zdjęciowej przedstawionej przez pozwanego w odpowiedzi na pozew (k- 125-135) na okoliczności przez nią zawnioskowane, gdyż są one nieprzekonywujące na wykazanie ,że jest to plac na składowanie jedynie 2000 ton kruszywa oraz ,że stan terenu uniemożliwiał składowanie większej ilości kruszywa. Zdjęcia te są zrobione w wybiórczy sposób , nie wiadomo kiedy i na jakim etapie współpracy stron i trudno w oparciu o nie przyjąć, że można było tam składować jedynie 2000 ton kruszywa. Co do pozostałych dowodów w postaci dokumentów Sąd je uznał, albowiem żadna z stron nie kwestionowała ich wiarygodności (art.233 kpc w z art. 245 kpc).

Sąd uwzględnił zeznania świadków J. B., A. A., Z. P.

(k-199-202) w całości, zaś pozostałych tj. T. G., R. D.,

Z. R., S. W., A. Z. (k-202-205) w takim zakresie w jakim znajdują one potwierdzenie w przedstawionym stanie faktycznym i w jakim korelują z zeznaniami świadków, które Sąd uznał w całości. Należy podnieść, że zeznania świadków J. B., A. A., Z. P. znajdują potwierdzenie w pozostałych dowodach w postaci dokumentów; co szczegółów sprzedaży zeznawała świadek A. A., która tym się bezpośrednio zajmowała; świadek J. B. był z racji zajmowanej wówczas funkcji Prezesa Zarządu powodowej spółki i osoby która zawierała w/w umowy również zainteresowany prawidłową realizacją umowy z pozwanym z uwagi na obowiązki jakie spoczywały na powodowej spółce w związku z umową z (...) S.A. – co również wpłynęło na wiarygodność ich zeznań. Pozwany jak wynika z treści pism zaczął kwestionować wielkość placu dopiero po pismach powoda o zwiększenie produkcji i utrzymywanie rezerw, w żaden zaś sposób nie odnosząc się do nich do konkretnych zarzutów co niesprawności sprzętu, małej ilości pracowników, przerw z powodu braku odpowiedniego sprzętu – w tej sytuacji zeznania świadków zawnioskowanych przez pozwanego co do tych okoliczności – w zakresie nie pokrywającym się z w/w dowodami uznanymi w całości – Sąd nie uwzględnił (art. 233 kpc).

Podobnie Sąd ocenił zeznania obu stron, przy czym Sąd uwzględnił zeznania powoda w całości, zaś pozwanego w takim zakresie jak zeznania świadków strony pozwanej (k-255-256).

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Roszczenia powoda zostały oparte na treści art. 471 kc. W związku z tym należy na wstępie podnieść, że zgodnie z nimi dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Dla wykazania odpowiedzialności kontraktowej koniecznym było, aby powód udowodnił, że zaistniały kumulatywnie trzy przesłanki: niewykonanie zobowiązania, powstanie szkody, oraz związek przyczynowy pomiędzy szkodą powoda, a niewykonaniem umowy przez pozwanego. Niespełnienie choćby jednej z tych przesłanek wyklucza odpowiedzialność pozwanego. Reguły te nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Oceny zaś czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. /por.: Wyrok z dnia 8 września 2004 r. Sąd Najwyższy IV CK 672/03/.

Stosownie zaś do art. 361 § 2 kc zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania w granicach odpowiedzialności za normalne następstwa działania lub zaniechania naprawienie szkody obejmuje uszczerbek majątkowy, który poszkodowany poniósł tj. powstałą różnicę między obecnym stanem w dobrach prawnie chronionych, a tym stanem jaki zaistniałby, gdyby zdarzenie wywołujące szkodę nie miało miejsca, przy czym szkoda jest zjawiskiem istniejącym niejako obiektywnie i niezależnie od woli poszkodowanego czy też sprawcy zdarzenia. Powyższe ujęcie pojęcia szkody pozwala wyeliminować sytuację w której uszczerbek jest wynikiem dobrowolnych działań poszkodowanego, świadomie i celowo podejmującego zbędne wydatki lub nakłady, powiększając po swojej stronie uszczerbek w majątku, czego konsekwencjami nie można automatycznie obciążać drugiej strony. Związek przyczynowy zachodzi wówczas, gdy w danym układzie stosunków i warunków oraz w zwyczajnym biegu rzeczy, bez szczególnego zbiegu okoliczności, szkoda jest typowym następstwem określonego rodzaju zdarzeń. Adekwatny związek przyczynowy jest podstawową przesłanką odpowiedzialności oraz wskazuje jak daleko ona sięga.

Mając na uwadze powyższe rozważania wypada zauważyć, iż treści łączącej strony umowy (k-14), a w szczególności § 3 pkt 7 wynika, że powód był zobowiązany do przygotowania miejsca składowania. Jak wynika z zeznań świadków, a w szczególności A. A. (2), J. B. (1), Z. P. (2) strona powodowa wypełniła obowiązki w tym zakresie. Strony uzgodniły,

iż pozwany wskazane w umowie prace rozpocznie z dniem 01.09.2013r., natomiast swoje zastrzeżenia co do wielkości przygotowanego placu zaczął zgłaszać powodowi po raz pierwszy dopiero w dniu 25.04.2014r. (k. 114) przy czym odnosiło się to do jego nieodpowiedniego utwardzenia.

Z niniejszego jednak nie wynika w jakiej ilości jedynie, pozwany mógł utworzyć rezerwę wyprodukowanego kruszywa, a wyłącznie, że w ocenie pozwanego nie mogło to dotyczyć ilości kruszywa na poziomie około 10 tysięcy ton. Mimo powyższego jak wynika z protokołu spisane go na dzień 28.05.2014r. po przekazaniu kopalni przez pozwanego powodowi łączna ilość rezerw jakie pozostały w tym dniu wynosiły 1.432,8 ton kruszywa (k. 51, 76). Należy przy ocenie niniejszego również zauważyć, że do obowiązków pozwanego należało również -zgodnie z zapisami umowy (§ 1 ust 1 c, § 4 ust 2) – zapewnienie produkcji kruszywa w ilości 40 ton miesięcznie. Powód jak wynika z pism już w dniu 07.04.2014r. (k. 50) i w dniu 12.05.2014r. informował pozwanego o tym, że odbiorca – (...) S.A. zgłosił potrzebę odbioru –2-3 tysięcy mieszanki 0/31,5 w najbliższych 2-3 dniach, a także, że w ciągu 30 dni licząc od dnia 07.04.2014r. dokona odbioru pozostałej ilości kruszywa około 20 tysięcy ton. Mimo tego pozwany jak wynika z pism przedstawionych przez powoda nie produkował, ani połowę zadeklarowanej ilości kruszywa, nie czynił rezerw chociażby na potrzeby zgłaszane w tychże pismach przez powoda. Należy zauważyć, iż w/w piśmie powód informuje pozwanego, iż zapas mieszanki wynosi jedynie 800 ton, zaś w piśmie z dnia 07.05.2014r. zauważa, iż stan klinca S-31,5 jest równy zero; natomiast w piśmie z dnia 28.04.2014r. podaje, iż tygodniowa produkcja to 340 ton. Również w piśmie z dnia 07.04.2014r. stwierdza, iż stany magazynowe są bliskie zeru. Z zeznań świadka A. A. wynika, że z tego powodu nie dochodziło do sprzedaży na bieżąco kruszywa dla zgłaszających się odbiorców, choć umowa łącząca strony była tak skonstruowana w zakresie obowiązków stron, aby zapewnić ciągłość sprzedaży produkowanego kruszywa nie tylko dla głównego odbiorcy, którym był (...) S.A. ale także innych odbiorców/kupujących.

Należy w tym miejscu zaznaczyć, że zgodnie z definicją słowa „deklaruje” zawartą w słowniku języka polskiego oznacza ono m.in. „zobowiązywać się do czegoś”, „wypowiadać się kategorycznie”, „zobowiązać się do wykonania”,

„wyrażać gotowość do czegoś” (por. Wielki Słownik języka polskiego, W. Doroszewskiego, wyd. PWN), a więc pozwany był zobligowany do wypełnienia obowiązków wymienionych w § 1 ust 1 c, § 4 ust 2, a nie jak interpretuje ten zapis umowy pozwany w chwili obecnej; szczególnie, że z treści pism kierowanych przez pozwanego do powoda nie wynika, że nie rozumiał w/w obowiązków jako swojego zobowiązania wynikającego z umowy.

Ponadto z w/w pism wynika również oraz z zeznań świadków J. B.,

Z. P., że pozwany nie wypełniał warunków umowy w zakresie ilości wyprodukowanego kruszywa, nie z powodu braku odpowiedniego placu do utrzymywania rezerw, ale z powodu braku odpowiedniej ilości sprawnego sprzętu, braków paliwa, braków odpowiedniej ilości pracowników.

W tej sytuacji, gdy powód poinformował pozwanego o ilościach odbioru kruszywa przez (...) S.A. w piśmie z dnia 12.05.2014r. przy założeniu, że pozwany produkowałby ilość kruszywa zgodnie z postanowieniami umowy tj. 40 tysięcy ton miesięcznie to w momencie rozwiązania umowy przez powoda na dzień 20.05.2014r. byłyby on w stanie zapewnić ciągłość dostaw dla (...) S.A. zgodnie z umową z dnia 28.03.2014r. Brak odpowiedniej ilości wyprodukowanego kruszywa przez pozwanego spowodował, że w dniu 28.05.2014r. powód był zobligowany do pokrycia różnicy w cenie zakupu kruszywa przez (...) S.A. z innej kopalni, niż z przedmiotowej kopalni w K. stanowiącej jego własność, a obsługiwanej przez pozwanego.

W związku z tym, że powód został obciążony przez (...) S.A. kosztami różnicy zakupu oraz nie osiągnął zysku jaki przysługiwałby mu w przypadku zrealizowania w dniu 28 maja 2014r przedmiotowej dostawy na rzecz B. kruszywa. (k. 68, 74-75).

W tej sytuacji pozwany nie wypełnił żadnego z obowiązku ciążącego na nim a wynikającego z umowy tj. ani w postaci produkcji w ilości około 40 tysięcy ton miesięcznie, ani utworzenia rezerwy wyprodukowanego kruszywa w ilości około 10 tysięcy ton. Skoro pozwany nie wypleniał niniejszych obowiązków to brak jest jednoznacznych dowodów do przyjęcia, że powód nie wykonał swoich obowiązków w zakresie sprzedaży kruszywa w ilości około 40 tysięcy ton

miesięcznie, gdyż obowiązek powoda był czynnością następczą do w/w obowiązku pozwanego i trudno w sposób jednoznaczny przyjąć, że z niego się nie wywiązał skoro jak sam pozwany twierdzi nigdy nie wyprodukował takiej ilości kruszywa do jakiej zobowiązywała go umowa.

Z tych też względów Sąd uznał, że powód na którym ciążył obowiązek wykazania w/w przesłanek z art. 471 kc podał niniejszemu, zaś pozwany nie udowodnił, iż nie ponosi odpowiedzialności za nienależyte wykonanie przedmiotowej umowy uwzględnił powództwo w całości.

Orzeczenie o odsetkach znajduje oparcie na podstawie art. 481 kc .

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 i § 3 kpc i art. 108 kpc.